

**Компетентна комунікативна поведінка учнів в шкільній практиці
європейських країн в контексті створення безпечного інформаційно-
комунікаційного освітнього простору**

Сучасна Європа є тим місцем, де використання мережі Інтернет та інших інтернет-технологій активно зростає, і саме молоді люди займають перші місця у використанні нових технологій та послуг. Відповідно до останніх досліджень, 70% 6-17 річних дітей та підлітків у ЄС-25 використовували мережу Інтернет у 2005 році. У 2008 році ця цифра зросла до 75%, і що тут вражає найбільше, так це те, що використання мережі Інтернет зросло серед дітей молодшого віку: 60% з них її використовують [1]. Загальновідомо, що використання мережі Інтернет та інших технологій зв'язку може значно покращити освіту та конструктивно вплинути на життєвий досвід мільйонів молодих людей. Для них це можливість випробувати нові можливості, підвищити свій творчий потенціал та розвинути навички цифрової та електронної компетентності. Втім, ці технологічні розробки та їх використання дітьми та молоддю можуть мати загрози і спричиняти проблеми. А саме через: розкриття особистої інформації, впливу порнографії, насильства та небажаного онлайн-контенту, залякування (так зване кіберзалякування).

Все вищезгадане сприяло появі програми "Безпечний Інтернет" за підтримки Європейської комісії. Відповідна програма скерована на розширення прав та захист молодих людей в мережі Інтернет, на впровадження безпечного та відповідального використання мережі Інтернет та інших технологій зв'язку, а також боротьби з незаконним та шкідливим онлайн-контентом та поведінкою. З метою реалізації програми, Європейська комісія прагнула визначити, як національні системи освіти підходять до

питання онлайн безпеки, з якими стикаються діти і що можуть дізнатися діти в школі про неї. Відповідно до цієї мети Виконавською агенцією з освіти, аудіовізуальним засобам та культури (ЕАСЕА) та мережею Euridyce у співробітництві з національними її органами було проведено дослідження, яке дозволило встановити, що різні країни Європи по-різному ставляться та інституують онлайн безпечну освіту (детально див. [1]). Так, у **Бельгії** елементи онлайн безпечної освіти включено до освітніх та медіа предметів (початкові та старші класи), в **Німеччині** наразі зараз відбувається перегляд мораторію на використання ІК-технологій у початковій школі. У зв'язку з цим виникає необхідність вивчати основи безпечної поведінки у цифровому просторі, зокрема в аспекті комунікативної поведінки. **Італія**, наразі, немає відповідних навчальних програм. **Угорщина** має відповідним чином розроблені програми для вчителів у національній програмі National Core Curriculum (NCC), що дає їм можливість включати відповідні знання, уміння та навички до розробки власних уроків. **Нідерланди**: онлайн безпечна освіта включена в програми німецькомовних шкіл і входить як складовий аспект до програм з медіаосвіти та інформаційної компетентності, а у **Швеції** рішення про включення такого типу освіти приймає безпосередньо керівництво кожної школи окремо. Не існує практики, як саме впровадити подібну дисципліну до навчального плану. При цьому Швецька Національна Освітня Агенція активно підтримує впровадження ІКТ у школах. **Ісландія** підтримує в деяких школах впровадження онлайн безпечної освіти як у початковій школі, так і в старшій, проте відсутня єдина політика щодо такого предмету в межах всієї країни.

Введення курсу з онлайн безпечної освіти у початковій та основній школах Європейського союзу розпочалося у **Бельгії, Німеччині, Люксембургу, Австрії, Румунії, Ісландії, Ліхтенштейн.**

Висновки

1. Необхідні свідомі зусилля всієї педагогічної громади щодо поширення практики свідомої безпечної комунікативної поведінки в цифровому просторі.
2. Європейський досвід дозволяє інтегрувати найбільш прийнятні моделі впровадження відповідних предметів до навчальних планів в українських школах.
3. Потрібний детальний аналіз відповідних програм Європейської спільноти з метою впровадження відповідної освіти в Україні.

Список використаної літератури:

1. Education on Online Safety in School in Europe // Summary Report. – December 2009. – Education, Audiovisual and Culture Executive Agency, 2010.